

Az ügy száma:	1.Kf.700.359/2023/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: felperes képviselője) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperes képviselője kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (9. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.700.092/2023/8. számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2019. október 1. napjától 2022. július 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti csoportparancsnokként teljesített szolgálatot a város¹ Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) város² Rendőrőrs állományában; működési körzete község¹ volt. Az város² Rendőrőrsön egy körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB csoport) működik, amelynek működési körzete a fenti településrészen túl magában foglalja város², város² cukorgyár, városrész¹, város²-belváros, városrész², városrész³, község² településeket, illetőleg településrészeket.

[2] A felperes 2022. október 27. napján szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben a 2019. október 1. napjával kezdődő időszak vonatkozásában a rendvédelmi illetményalap 75 %-ának megfelelő mértékű megbízási díjat és annak késedelmi kamatát igényelte az általa a működési körzetén, illetőleg a KMB csoport működési körzetén kívül is ellátott járőri, járőrszolgálati, kísérorőri, csapatszolgálati, rendezvénybiztosítási feladatok elvégzéséért, elővezetések, TIK küldések és átkísérések teljesítéséért. Szolgálati panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védirata

[3] A felperes keresetében a perbeli időszak – mindösszesen 34 hónap – vonatkozásában 985.592 forint megbízási díj, és annak 2021. április 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 79. § (2) bekezdésére, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 15., 21-22., 24. pontjaira, V. fejezet 1-3. alfejezeteire, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet rendelkezéseire, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 26. § (1) bekezdésére és (2) bekezdés a)-c) pontjaira alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában kérte meghatározni, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki. A hivatkozott szolgálati feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt.

[4] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperest a kereseti kérelem szerinti – késedelmi kamattal növelt – 985.592 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (2)-(6) bekezdéseiben, a KMB Szabályzat 2., 18., 21-22., 24-25. pontjaiban, a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás 4. pontjában, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) 35. § (1), (3)-(6) bekezdéseiben, továbbá a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (1)-(2), (4) bekezdéseiben foglaltakra alapította.

[6] Rámutatott, hogy a felek között a tényállásban nem volt vita. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott a feladataitól csak eseti jelleggel vonható el, és ekkor is kizárólag a KMB Szabályzatban megjelölt feladatokra. Beosztható járőrvezetőként közterületi szolgálatra, de kizárólag másik járőrrel közösen, és csupán a saját körzeti megbízotti körzetén belül. Megállapította, hogy a felperes által – a munkáltató egyoldalú utasítása alapján – végzett járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a kinevezése szerinti beosztásához, továbbá a felperes e feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el. A vonatkozó előírásokba ütközött a felperes fogda- és kísérorrként való foglalkoztatása is. A felperes perbeli időszakban végzett többletfeladat-ellátása tehát megfelel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában írt feltételeknek, mivel a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat látott el rendszeresen a munkáltató megbízása alapján. Ítéletének indokolásában kitért arra, hogy nem a helyettesített státuszok száma szerinti illetményt kell a rendőrkapitányság állományából keresetet indító körzeti megbízottak létszáma arányában elosztani, hanem az adott körzeti megbízott által a saját beosztása szerinti feladataihoz képest elvégzett többletmunka mértékéből kiindulva kell a megbízási díjat megalapozó helyettesítéssel ellátott szolgálati idő mértékét mérlegelni. A megbízási díj százalékos mértékét és összegszerűségét a keresetben megjelöltek szerint alaposnak, a felperes által elvégzett többletfeladatokkal arányban állónak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, elsődlegesen a kereset elutasítása, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50 %-ának megfelelő összegre való leszállítása mellett. Jogszabálysértésként a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontjára, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (4), (6) bekezdéseire, téves értelmezésként a KMB Szabályzat egyes pontjaira hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet alapvetően helyes tényeken alapul, azonban ezekből az elsőfokú bíróság helytelen jogi következtetésekre jutott. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság több, általa előadott védekezési hivatkozást nem bírálta el, az azokkal kapcsolatos indokolással adós maradt: e körben említette azon állításait, hogy a körzeti

megbízott – különösen a csoportparancsnok felperes – nem csak a saját településén, hanem a csoport körzetében is köteles ellátni feladatait; a járőr és a körzeti megbízott feladatai jelentős mértékben fedik egymást; fokozott ellenőrzés idején a feladatellátásra speciális szabályok vonatkoznak; a csapaterős tevékenység nem egy beosztás, hanem együttes feladatellátást jelent; különleges jogrend esetében minden rendőr kötelessége a minősített időszak feladatok ellátása; amennyiben a felperes ténylegesen gyakorlatilag teljes egészében járőrfeladatot látott el, úgy emellett nem láthatta el egyidőben a körzeti megbízotti feladatait is; a határmenti feladatellátás minden esetben parancs alapján, átrendelésre valósult meg; a megbízási díj mértéke szempontjából egyrészt vizsgálni kellett volna, hogy többletfelelősség és -teher nem jelentkezett; másrészt össze kellett volna vetni a betöltetlen státuszok és a pert kezdeményező munkatársak számát.

[8] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A körzeti megbízotti és a járőr feladatok elválnak egymástól; a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat, az alperes álláspontjával ellentétben a körzeti megbízotti beosztás feladatai nem foglalják magukba a járőri beosztás valamennyi feladatát. Hangsúlyozta, hogy nem mentesítették a körzeti megbízotti beosztása ellátása alól, amellett kellett elvégeznie a járőrfeladatokat is. A KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy a körzeti megbízottat – kizárólag eseti jelleggel – a működési körzetéből mely esetekben lehet meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele; egyébiránt a működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esik. A különleges jogrendre hivatkozást – az azzal összefüggő feladatvégzés megjelölése, továbbá az eseti jelleg hiánya miatt – nem tartotta alaposnak. A következetes bírói gyakorlatnak a marasztalás szerinti 75 %-os megbízási díj mérték megfelel; ennek megállapításánál értékelni kell, hogy alacsonyabb beosztás helyettesítése történt, azonban ez nem jelenti azt, hogy csupán a jogszabály szerinti minimumösszeg megállapítására van lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben a következőket emeli ki.

[11] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettsége megsértését és a megbízási díj mértékére vonatkozó szempontok nem megfelelő mérlegelését állította, azonban a Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt kógens előírásnak megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése nélkül; e tekintetben a Kp. 88. § (1) bekezdése a) pontja – mint az alperes által igényelt ítéleti rendelkezés hiánya – nem fogadható el. Az a körülmény ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság nem az alperes indítványának megfelelően döntött a perben, nem igazol eljárási jogszabálysértést. A Kp. 100. § (2) bekezdés b) pontja szerinti törvényi rendelkezésben foglalt feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek bármelyikének hiánya vagy fogyatékossága esetén a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azon okokat, amelyek miatt a fél az ítéletet jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit is. Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla – a fellebbezés tartalmának megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölésének hiányában – arra nézve nem vizsgálódhatott, hogy az elsőfokú ítélet választ adott-e a csoportkörzetben történő, fokozott ellenőrzés, csapaterős tevékenység, különleges jogrend és a felperes átrendelése idején való feladatellátással kapcsolatos alperesi hivatkozásokra; ugyanígy a megbízási díj mértékének megállapításakor az elsőfokú bíróság által mérlegelt szempontokat sem vonhatta vizsgálati körébe.

[12] Ezen hivatkozásán túlmenően az alperes – a megsértettként megjelölt jogszabályi rendelkezésekből kitűnően – jogalapjában, valamint a megbízási díj mértéke tekintetében vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjainak, valamint a 31/2015. BMr. 35. § (4), (6) bekezdéseinek megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát, és határozta meg annak mértékét. A másodfokú bíróság leszögezi, hogy a KMB Szabályzat ugyan szolgálati viszonyra vonatkozó szabály, de nem jogszabály, így annak fellebbezésben megjelölt pontjai megsértésére történt hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adhatott alapot (Kp. 99. § (1) bekezdése).

[13] A Fővárosi Ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb szolgálati feladatokat hangsúlyozta.

[14] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthassa, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a

hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[15] A perben nem volt vitatott az a feladatkimutatás, amelyre tekintettel az elsőfokú bíróság a megbízási díjat a felperes részére megállapította; a vita tárgyát az képezte, hogy az ebben megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok elvégzése következtében a felperes jogosulttá vált-e megbízási díjra.

[16] A rendvédelmi feladatokat ellátó alperesnél az ellátandó beosztások besorolása jogilag, kógens módon rendezett. Ugyancsak határozottan, kógens módon – körzeti megbízotti beosztás esetében például a KMB Szabályzat által – meghatározott a beosztáshoz tartozóan ellátandó feladatok köre. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alapból eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[17] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[18] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel

végzi, az többletszolgáltatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[19] A fentiek tükrében az elsőfokú bíróság helyesen következtetett arra, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítására, a működési körzetén kívül is, nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel ellátott járőrszolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be; a közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB Szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az alperes azonban nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB Szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A KMB Szabályzat 21. pontja csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja. A felperest – az alperes által sem vitatott feladatkimutatás szerint – a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokra, amire a KMB Szabályzat nem ad felhatalmazást. Ezért a működési körzeten kívüli járőri tevékenysége a felperest a fokozott ellenőrzés és – ugyanezen indokra alapítottnak – a különleges jogrend időszakában, valamint a csapatszolgálati tevékenység végrehajtása esetén is megbízási díjra jogosította. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.). Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a felperes kísézői feladatokra való igénybevitelével megszegte a KMB Szabályzat 25. pontjában írtakat.

[20] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb szolgálati feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[21] Az alperes nem fejtette ki, hogy a 31/2015. BMr.-nek az általa a fellebbezésben a megbízási díj mértéke körében hivatkozott rendelkezései miként támasztják alá, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított megbízási díj nem áll arányban a többletfeladat nagyságával. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.); amennyiben az alperes nem állapít meg és nem fizet megbízási díjat a felperesnek, a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatja meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – a mérlegelés jogszerűségéhez – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett

figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összszerszerűségi eredményre vezettek volna. Mindezek hiányában a jogsértés tényének alperes általi kategorikus, általános tartalmú állítása az elsőfokú bíróság ítéletét (mérlegelését) jogszerűtlenné nem tehetette.

[22] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú ítélet [7] bekezdése elírás folytán iratellenesen rögzítette 2019. november 1. napjától 2022. július 31. napjáig terjedőként a perbeli időszakot, és tévesen utalt arra, hogy a felperes a per folyamán a keresetét módosította. Tekintettel azonban arra, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj összegének meghatározására irányuló számítást a felperes keresetében foglaltaknak megfelelően, a tényleges perbeli időszak tekintetében, helyesen végezte el, ennek az ügy érdemére kiható jelentősége nem volt.

[23] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. szeptember 12.

dr. Antal Regina s.k.	dr. RácZ Krisztina s.k.	dr. Kecskés Zsófia s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró